וואָס הערט זיך אין האַמילטאָן

(פון אונזער קאָרעספּאָנדענט) יוגח ל. שעכטער.

יעס, רבותי, ס'הערט זיך א סך אין האַמילטאָן די לעצטע 2 וואָכן. בין יעצט זיי ס'האָט זיך עפּעס געהערט, איז עס געקומען צווישן אונדערן, ד. ה. די ניט אידן, האָבן דערפון ניט געהערט. מיר האָבן אָבער פּראָנדערפירט. מיר שעהמען זיך ניט פאַר דער קרוסלאָיכער בע פעלקערונג, מיר וואָשען און טרוקענען אונדערן וועש אין דער עפענטליכקייט.

דערער צד, וי, געוואָנליך וואַרפט די שלעכט אויפ'ן צווייטן. און דער „רייבער נאַראַנטירט ניט פאַר קיין טייל פון דיזען אינצידענט אַלס ריכטיק.

דער חיגער דער חכשרות וואָס איז צו זאַמען געשטעלט פון דעלעגאַטען פון 4 שולען און א 3 אָרגאַניזאַציעס האָט אויסגעאַרבייט א פּלאַן צו האָבן א בית הכבודה אין האַמילטאָן אויסגעראַלטע פון תאַלבע סענטען. פון א טעהם אויף דערפון פונם בשר'ע פליישן ס'חייסט דאָס די שלאַכט הייזער האָבן צוגעשטימט צו פאַרקויפען פליישן צו די בוטשערס פאַר 17 סענט א פונט טראַדעדע וואָס דער „רעכטיגער" פרייז איז דאָרט זיין 17½ סענט. די בוטשערס זאָלען צאָהלען דעם האַלבן סענט, און דעם רעכטן דעם האַלבער סענט צו די פערבייבער. און נאָכהער עס צוריק געבען דעם יעד חכשרות פאַר דער כחות. דער פּלאַן איז געפעלן לעוואַרען דאָס דער יעד חכשרות וויסענדיג דאָס ניט האַלטען פון שחיטה וויל מלמדים זענען זיי ניט, חוגים אויך ניט, אויסער שחט האַפּערין וואָס איז מיחה, און פאַלגיך וואָלט עס געווען א פערבעסען צו נעמען ביי די שוחטים ווייער פרנסה. אדער א טייל פון דער פרנסה און עס גע בען עס חן, דער סוף איז געווען דאָס דער חו' שוחט א. ז. וו. האָט זיך אונע שלאָסען און יעד חכשרות מיט'ן בעדינג, וואָס ער האָט אליין אונטערגעשריבען, ניט צו שעכטען בחכמת, ניט צו שעכטען אין בוטשערשאָפט. בלויז דאָס רעכטע צו שעכטען עופות, דייער חו' שוחט וואָס האָט געווינט זיך ניתם צו, זיין אין יעד חכשרות פאַר די בוטשערס אָם שטימען צו צושטימען, האָט יעצט געפונען די פאַסענדע געלעגענהייט. מיר, עף דער בוטשער האָט געשלאָסען א קו־טראַקט מיט דייזען שוחט חו', מלמד, מיחה, און מסדר קידושין, צו זיין דער שוחט פאַר מיר, עף, און אויך דיר 2 אַנ דערע בוטשערס וואָס זענען געווען צו פרידען מיט'ן יעד חכשרות צוליעב א בעשלדיגונג פון לעצטען דאָס די פליישן שרוהען, עס האָט ניט געפעלן. אין זייערע שעפער. הייסט עס האָבען מיר שוין א בוטשערס, אין יעדען שלאַכט הויז האָבען זיי בעקומען אויפ ענטפער.

יעצט ווערען מיר זיך צוריק אומ קערען צום בוטשער וואָס זייל ניט, אין גרויבט ניט און א מסה וואָ ער זאָל דאַרפען פאַלעקטען די האַלבע סענטען אומזיסט, דייער בוטשער, וועלכען מיר ווערען רופען עף מר. עף האָט אויך ניט געשוויגען דורך דער צייט, און נאָך פיעל אַנשטרענגונג האָט ער 2 פון די 3 בוט־שערס בעאיינפלוסט אבצורייסען זיך פון דער השגחה פון יעד חכשרות, הייסט עס האָבען מיר שוין 3 בוטשערס פון אין זייט, ווערלע ווערען פון יעד חכשרות ניט אנערקענט, און איינעם אי' יארק סט. מר. גינזבורג, וואָס האָט זיינע בעיחוב נען מיט'ן ר. ה. ניט אבגעבראָכען, די שוחטים זענען געשטאַנען צוזאַמען מיטן יעד חכשרות. און דער פּורגוסאַן עוי. שוחט געפינט זיך א חו', וואָס איז אויך מיחה, מלמד, אי' שוחט, מיט 6 מאַנאַ־טען עזרות ווען. ער האָט אריינגעגעבען אין האַמילטאָן האָט ער אנשטאַט צו חזנות מלמדים און מוהל'שאַפט אויך זיך גע־וואָלט נעהמען צו שחיטה.

דער יעד חכשרות האָט אויפ אייפ געצייגט דאָס עס זענען פאַרהאַן 3 שוח־טים אין האַמילטאָן וואָס מאַכען א ניט רייכען לעבען פון שחיטה וויל מלמדים זענען זיי ניט, חוגים אויך ניט, אויסער שוחט האַפּערין וואָס איז מיחה, און פאַלגיך וואָלט עס געווען א פערבעסען צו נעמען ביי די שוחטים ווייער פרנסה. אדער א טייל פון דער פרנסה און עס גע בען עס חן, דער סוף איז געווען דאָס דער חו' שוחט א. ז. וו. האָט זיך אונע שלאָסען און יעד חכשרות מיט'ן בעדינג, וואָס ער האָט אליין אונטערגעשריבען, ניט צו שעכטען בחכמת, ניט צו שעכטען אין בוטשערשאָפט. בלויז דאָס רעכטע צו שעכטען עופות, דייער חו' שוחט וואָס האָט געווינט זיך ניתם צו, זיין אין יעד חכשרות פאַר די בוטשערס אָם שטימען צו צושטימען, האָט יעצט געפונען די פאַסענדע געלעגענהייט. מר. עף דער בוטשער האָט געשלאָסען א קו־טראַקט מיט דייזען שוחט חו', מלמד, מיחה, און מסדר קידושין, צו זיין דער שוחט פאַר מר. עף, און אויך דיר 2 אַנ דערע בוטשערס וואָס זענען געווען צו פרידען מיט'ן יעד חכשרות צוליעב א בעשלדיגונג פון לעצטען דאָס די פליישן אדער א טייל פון פליישן ווערט ניט גוט געטרעפען. אין זייערע שעפער. הייסט עס האָבען מיר שוין א בוטשערס, אין א שוחט, אין עס האָבען נאָך געפעלן בחכמות וואָס זאָלען זיך לאָזען שעכטען. מר. עף איז אויעף צו דיר שאַכטייזער אין האָט מיט זיי איין געשלאָסען א קאָנטראַקט פאַר א געוויסען פרייז צו בעקומען פליישן. נאָך מעהר עס ווערט געהויפּטעט דאָס א דאָנק זיין איינפלוס האָבען די שלאַכטהויז מענעדזשערס זיך פערפליכטעט ניט צו פערקויפען פליישן פאַר די אונדערע שוחטים. דאָס ער־לעהרט שוין וואָרום די שוחטים האָבען בעקומען א' ענטפער דאָס עס בעדלען בחכמות אין שטאָרט. דער יעד חכשרות האָט אויך ניט געשוויגען, אין געשיכט די שוחטים קיין טאַראַנטע צו שעכטען דאָרטען אין ברענגען פליישן פאַר דעם אינינגען בוטשער וואָס איז געבליבען מיט'ן ר. ה. איינינע אודען זענען אויעף אין א הייגער ענלישער רעדאַקציע, אין איבערגעגעבען די געשיכטע צום דרוקען, אין נעקסטען טאָג האָבען שוין טעלעגראַ־פיסטען געוויאָסט דאָס האַמילטאָנער אי דען האָבען ניט קיין בשרה פליישן, ווייל די „ראַבייס" ווילען מעהר געלד, אויפ־ד־טען טאָג לעזען מיר ווידער אין די צייטונגען אויפ'ן עיטען זיין א בעשיי־דונג: „ווען די אידישע בשרע פרייז צוזאַמען מיט א ברעף פון דעם ווייס'ן פרע איינגאַנג פון דער וויכטיגער חכרי אפאַס־איישאַן, דאַרטען איז אין ברעף ווערט גע־זאָגט, דאָס די געכטיגע געשיכטע איז ניט אמת, עס סטרייקען ניט די ראַבייס נאָר די שוחטים, ווייל די בוטשערס ווילען ניט געבען א האַלבען סענט פאַר טשאַ־ליטי איבערחייפּס. זאָגט דער ברעף. ווענען קיין „ראַבייס" און האַמילטאָן ניט־טא. עס געפינט זיך איין „ראַבי", מר. בערגער וואָס האָט דער מיט נאָר ניט צו מיט. אונטען. גלייך אונדערן ברעף ווערט שיין געשריבען פון דער רעאַ־ליע, דאָס עטליכע אידען בעחייפּסען דאָס דאָרטען לעזען אין אויף אן אנערקענטער „ראַבי" אין שטאָרט ריעזע בעמערקונג פון דער רעדאַקציע, הייסט עס האָט שוין געוואָרען א חיד אויפ'ן ברעף, ווען ס'איז געווען געשריבען מיט א טאָג בע־פאָר.

ס'איז דיזעלבע געשיכטע ווי מיט'ן חר גדיא, יאַתא שונרא. יאַתא כלבא יאַתא חוטרא. און דעם אמת ווייסען די לייסטען נאָר ווענען אויך ניט, צו חא־ען פאַר מר. עף, און אויך דיר 2 אַנ דערע בוטשערס וואָס זענען ניט געווען צו פרידען מיט'ן יעד חכשרות צוליעב א בעשלדיגונג פון לעצטען דאָס די פליישן

אדער א טייל פון פליישן ווערט ניט גוט געטרעפען. אין זייערע שעפער. הייסט עס האָבען מיר שוין א בוטשערס, אין א שוחט, אין עס האָבען נאָר געפעלן בחכמות וואָס זאָלען זיך לאָזען שעכטען. מר. עף איז אויעף צו דיר שאַכטייזער אין האָט מיט זיי איין געשלאָסען א קאָנטראַקט פאַר א געוויסען פרייז צו בעקומען פליישן. נאָך מעהר עס ווערט געהויפּטעט דאָס א דאָנק זיין איינפלוס האָבען די שלאַכטהויז מענעדזשערס זיך פערפליכטעט ניט צו פערקויפען פליישן פאַר די אונדערע שוחטים. דאָס ער־לעהרט שוין וואָרום די שוחטים האָבען בעקומען א' ענטפער דאָס עס בעדלען בחכמות אין שטאָרט. דער יעד חכשרות האָט אויך ניט געשוויגען, אין געשיכט די שוחטים קיין טאַראַנטע צו שעכטען דאָרטען אין ברענגען פליישן פאַר דעם אינינגען בוטשער וואָס איז געבליבען מיט'ן ר. ה. איינינע אודען זענען אויעף אין א הייגער ענלישער רעדאַקציע, אין איבערגעגעבען די געשיכטע צום דרוקען, אין נעקסטען טאָג האָבען שוין טעלעגראַ־פיסטען געוויאָסט דאָס האַמילטאָנער אי דען האָבען ניט קיין בשרה פליישן, ווייל די „ראַבייס" ווילען מעהר געלד, אויפ־ד־טען טאָג לעזען מיר ווידער אין די צייטונגען אויפ'ן עיטען זיין א בעשיי־דונג: „ווען די אידישע בשרע פרייז צוזאַמען מיט א ברעף פון דעם ווייס'ן פרע איינגאַנג פון דער וויכטיגער חכרי אפאַס־איישאַן, דאָרטען איז אין ברעף ווערט גע־זאָגט, דאָס די געכטיגע געשיכטע איז ניט אמת, עס סטרייקען ניט די ראַבייס נאָר די שוחטים, ווייל די בוטשערס ווילען ניט געבען א האַלבען סענט פאַר טשאַ־ליטי איבערחייפּס. זאָגט דער ברעף. ווענען קיין „ראַבייס" און האַמילטאָן ניט־טא. עס געפינט זיך איין „ראַבי", מר. בערגער וואָס האָט דער מיט נאָר ניט צו מיט. אונטען. גלייך אונדערן ברעף ווערט שיין געשריבען פון דער רעאַ־ליע, דאָס עטליכע אידען בעחייפּסען דאָס דאָרטען לעזען אין אויף אן אנערקענטער „ראַבי" אין שטאָרט ריעזע בעמערקונג פון דער רעדאַקציע, הייסט עס האָט שוין געוואָרען א חיד אויפ'ן ברעף, ווען בער האָט געוואָרען אבגעלייענען מיט א טאָג בע־פאָר.

ס'איז דיזעלבע געשיכטע ווי מיט'ן חר גדיא, יאַתא שונרא. יאַתא כלבא יאַתא חוטרא. און דעם אמת ווייסען די לייסטען נאָר ווענען אויך ניט, צו חא־ען פאַר מר. עף, און אויך דיר 2 אַנ דערע בוטשערס וואָס זענען ניט געווען צו פרידען מיט'ן יעד חכשרות צוליעב א בעשלדיגונג פון לעצטען דאָס די פליישן

ווען אין אַמעריקע, אין אַ מדינה ווי אַמעריקע, אין אַ לאַנד ווי אַמעריקע, אין אַ לאַנד ווי אַמעריקע, אין אַ לאַנד